

Beste Tarotliefhebber,

U ontvangt deze maandelijkse nieuwsbrief omdat u met mij via Ridderspoor - Praktijk voor Tarot - in contact bent geweest. Sinds maart 2009 is dit de achtentachtigste nieuwsbrief. Iedere aflevering schrijf ik over één of meer van de tachtig Tarotkaarten.

Wanneer u geen prijs stelt op nieuwsbrieven van Ridderspoor, laat u dit weten in een kort reply met vermelding van uw e-mailadres waarop u de mailings ontvangt.

Deze keer schrijf ik aan de hand van de grote arcana De Rechtvaardigheid en de Gematigheid over:

‘verantwoording nemen’

De mens geeft in het arcanum De Rechtvaardigheid rekenschap van zijn aardse geleefde leven. De mens wordt geconfronteerd met de resultaten van zijn *tot nu toe geleefde leven*. Voordat hij sterft trekt hij zijn levensenergie uit de stof, uit de materie: De Gematigheid.

Voorheen dacht ik bij deze kaart dat het alleen externe partijen zouden zijn die de mens confronteert, zoals bv rechtbank, belastingdienst, notaris etc. In de leeftijdsfase waarin ik mij nu bevind, realiseer ik me dat ik niet alleen door externe partijen maar ook vooral door mezelf geconfronteerd wordt met de resultaten van het *tot nu toe geleefde leven*. We noemen deze fase midlife of meno- of menopauze. Hoe dan ook, ik merk dat het in leeftijd over de symbolische helft zijn, een andere beleving teweeg brengt, ten aanzien van (het resterende deel van) het leven. Bekende waarheden zoals: “wanneer je jong bent, ligt de hele wereld voor je open” en “je kunt alles nog kiezen”, veranderen in: “als je nog iets wenst of wilt veranderen in je leven, moet je het nú doen” of “komt je leven wel overeen met hoe je het had bedacht of gedroomd?”

Er dringt zich in mij de behoefte op om verder te gaan met een schone lei. En juist dat confronteert me

met mijn *tot nu toe geleefde leven*. 25 jaar kunstenaarschap laat een erfenis na waar ik verantwoording voor heb. Jaren waarin ik nog dacht dat kunst voor de eeuwigheid gemaakt diende te worden waardoor ik zuurvrije en kleurechte materialen koos om de tand des tijds zoveel mogelijk tegen te gaan.....

Ik heb verantwoording voor mijn in vijftig jaar gevulde boekenkast, die laat zien hoe ik ooit dacht dat de geheimen van het leven doorgrond kunnen worden met (meer) kennis.

Ik heb verantwoording voor dozen met brieven, fotoboeken, voorwerpen van overleden dierbaren, spullen aangeschaft in periode van financiële schaarste, elpees uit mijn tienerjaren, kleding uit een periode van toen ik een ander figuur had, restanten doe-het-zelf-materialen etc.

Ik zoek naarstig naar een manier om deze verantwoording te nemen, voor de materiële erfenis van mijn *tot nu toe geleefde leven*. Want met een schone lei beginnen is niet alles wegslijten. Ik kom er achter dat ik makkelijker materie vergaart dan dat ik er van loskom. Marktplaats, weggeefkasten, uitdelen aan vrienden en kennissen kost sloten met energie. Bovendien lijden de meeste mensen aan het zelfde euvel: overvloed.

Tussen al deze materialen tref ik desillusies, mislukkingen, falen en onderschatte emoties aan. Ook deze vragen om mijn verantwoording.

Overgang, van kleuter naar peuter naar puber naar adolescent naar volwassene naar senior naar crone (wijze vrouw). Ik kan er over lezen, maar weten doe ik pas, als ik er helemaal in ondergedompeld ben geweest.....

Met hartelijke groet,

Els Maasson

"All you see has its roots in the unseen world".